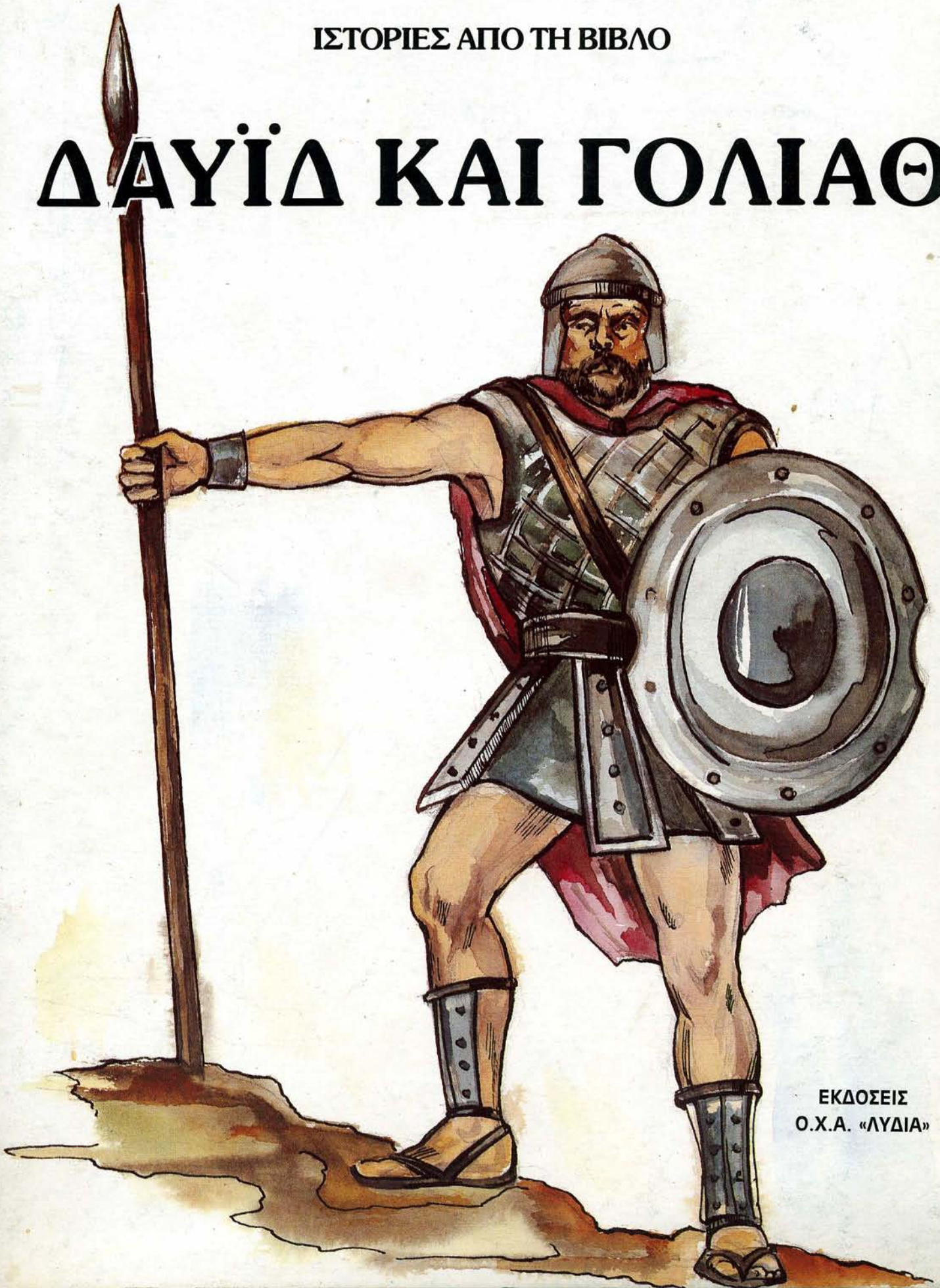

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ

ΔΑΥΪΔ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Ο.Χ.Α. «ΛΥΔΙΑ»

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ

ΔΑΥΪΔ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

Οί έχθροί τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ Φιλισταῖοι, κήρυξαν πάλι πόλεμο ἐναντίον τους. Οἱ δύο στρατοὶ παρατάχθηκαν ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου σέ δύο βουνά, πού τά χώριζε μιά χαράδρα.

Οἱ Φιλισταῖοι, ἔτοιμοι γιά πόλεμο, στρατοπέδευσαν στήν Σοκχώ, πού ἀνήκε στήν Ἰουδαία.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ

ΔΑΥΪΔ ΚΑΙ ΓΟΛΙΑΘ

Οι έχθροί τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ Φιλισταῖοι, κήρυξαν πάλι πόλεμο ἐναντίον τους. Οἱ δύο στρατοὶ παρατάχθηκαν ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου σέ δύο βουνά, πού τά χώριζε μιά χαράδρα.

Οἱ Φιλισταῖοι, ἔτοιμοι γιά πόλεμο, στρατοπέδευσαν στήν Σοκχώ, πού ἀνήκε στήν Ἰουδαία.

Ὁ Σαούλ καί οἱ Ἰσραηλῖτες
στρατοπέδευσαν στήν κοιλάδα
Ἡλά, ἕτοιμοι καί αὐτοί, γιά νά
πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Φιλι-
σταίων. Σ' αὐτή τή στάση βρί-
σκονταν τά δύο στρατεύματα
καί περίμεναν τήν κατάλληλη
μέρα καί τήν ὀρισμένη ὥρα, γιά
ν' ἀρχίσει ἡ ἐπίθεση.

Ἐκ τῆς στρατοπέδου τῶν Φιλισταίων παρουσιάσθηκε ἕνας ἄνδρας φοβερός: εἶχε πάνω ἀπὸ δύο μέτρα ὕψος καὶ ὀνομαζόταν Γολιάθ.

Στὸ κεφάλι του εἶχε περικεφαλαία καὶ στὸ στήθος του φοροῦσε θώρακα λεπιδωτὸ πού ἦταν κατασκευασμένους ἀπὸ σίδηρο καὶ χαλκὸ.

Στὰ πόδια του εἶχε περικνημίδες χάλκινες καὶ ἀπὸ τῆ ζώνη του κρεμόταν μιά σιδερένια λόγχη. Στὸ ἓνα του χέρι κρατοῦσε ἀσπίδα ἀπὸ χαλκὸ, ἐνῶ στὸ ἄλλο ἓνα βαρὺ δόρυ. Καὶ μόνο ἡ ἐμφάνισή του προκαλοῦσε φόβο.

Αὐτός ὁ ἄνδρας μέ δυνατή
φωνή ἄρχισε νά λέει στούς
Ἰσραηλίτες: «Διαλέξτε ἓνα παλ-
ληκάρη δικό σας καί ἄς ἔρθει νά
παλέψει μαζί μου. Ἐάν μέ νικήσει,
θά γίνουμε ὅλοι οἱ Φιλιισταῖοι
δοῦλοι σας. Ἐάν ὅμως τό νικήσω
ἐγώ, θά γίνετε ἐσεῖς δοῦλοι δι-
κοί μας. Ἐμπρός, σᾶς προκαλῶ.
Ἐάν ἔρθει ὅποιος θέλει νά παλέ-
ψουμε».

Ὁ Σαούλ καί ὁ στρατός του στά λόγια αὐτά τοῦ Γολιάθ, τοῦ τρομεροῦ γίγαντα, φοβήθηκαν.

Αὐτό τό ἔκανε κάθε μέρα ὁ Γολιάθ καί ντρόπιαζε τοὺς Ἰσραηλίτες σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες.

Οί τρεῖς μεγαλύτεροι γιοί τοῦ Ἰεσσαί, ὁ Ἐλιάβ, ὁ Ἀμινάδab καί ὁ Σαμά εἶχαν πάει στόν πόλεμο μαζί μέ τό βασιλιά Σαούλ.

Ἄ μικρότερος, ὁ Δαβίδ, ἔμεινε κοντά στόν πατέρα του γιά νά τόν βοηθᾶ στίς δουλειές του.

Μιά μέρα είπε ο Ίεσσαί στο μικρότερο γιό του, τό Δαβίδ.

«Πάρε τώρα μία ποσότητα ψημένου σιταριού και δέκα ψωμιά και τρέξε στο στρατόπεδο στ' αδέλφια σου. Πάρε κι αυτά τά δέκα νωπά τυριά για τό χιλίαρχο και όταν επιστρέψεις, νά μου πεις αν είναι όλοι καλά στην υγεία τους».

Σηκώθηκε, λοιπόν, ο Δαβίδ πρωί - πρωί τήν άλλη μέρα και άφου άφησε τά πρόβατά του σέ κάποιο φύλακα, αναχώρησε για τό στρατόπεδο, σύμφωνα μέ τήν έντολή πού πήρε από τόν πατέρα του, τόν Ίεσσαί.

Ρώτησε τότε ο Δαβίδ στους στρατιώτες πού ήταν κοντά του:

«Ποιός είναι αυτός ο Φιλισταίος, ο άπιστος, πού ντροπιάζει τό λαό του Θεού;»

Καί οί στρατιώτες του είπαν:

«Πολλά θά κερδίσει όποιος νικήσει αυτόν τό γίγαντα».

Ό αδελφός του Δαβίδ θύμωσε, όταν είδε τό νεαρό Δαβίδ ν' ανακατεύεται στην υπόθεση αυτή και του είπε:

«Γιατί άφησες τά λίγα πρόβατα και ήρθες εδώ, πονηρέ; Καταλαβαίνω, ήρθες για νά δεις τίς μάχες».

Όμως ο Δαβίδ έτρεξε και σ' άλλους στρατιώτες και προσπάθησε μέ θερμά λόγια νά τούς δώσει θάρρος.

Τά λόγια τοῦ Δαβίδ ἔφτασαν στὸν Σαούλ καὶ αὐτὸς εἶπε νὰ τοῦ φέρουν μπροστά του τὸ νεαρό

«Ἄς μὴ στεναχωριέται ὁ κύριός μου ὁ βασιλιάς. Ἐγὼ ὁ δούλος σου θὰ πολεμήσω γενναῖα κατὰ τοῦ Φιλισταίου».

«Εἶσαι ἀκόμη παιδί κι' αὐτὸς εἶναι πολεμιστὴς δυνατός», εἶπε ὁ Σαούλ.

«Εἶμαι δυνατός, εἶπε ὁ Δαβίδ. Ἐγὼ σκότωσα μιά ἀρκούδα μεγάλη κι ἓνα λιοντάρι πού μου ἄρπαξαν πρόβατα. Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἄπιστος; Πῶς μπορεῖ νὰ ντροπιάζει τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ; Ὁ Κύριος πού μ' ἔσωσε ἀπ' τὴν ἀρκούδα καὶ τὸ λιοντάρι, θὰ μέ σώσει καὶ ἀπ'αὐτόν τὸ Φιλισταῖο».

«Πήγαινε, παιδί μου, κι ὁ Θεός ἄς εἶναι μαζί σου», εἶπε ὁ Σαούλ.

Ὁ Σαοὺλ τότε ὅπλισε τὸ Δαβὶδ μὲ τὴν πανοπλία του, τοῦ ἔβαλε χάλκινη περικεφαλαία καὶ τοῦ φόρεσε βαρὺ θώρακα.

Τὰ φόρεσε ὅλα αὐτά ὁ Δαβὶδ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε οὔτε ἓνα βῆμα νὰ κάνει μὲς' στὴν ἀρματωσιά του βασιλιᾶ.

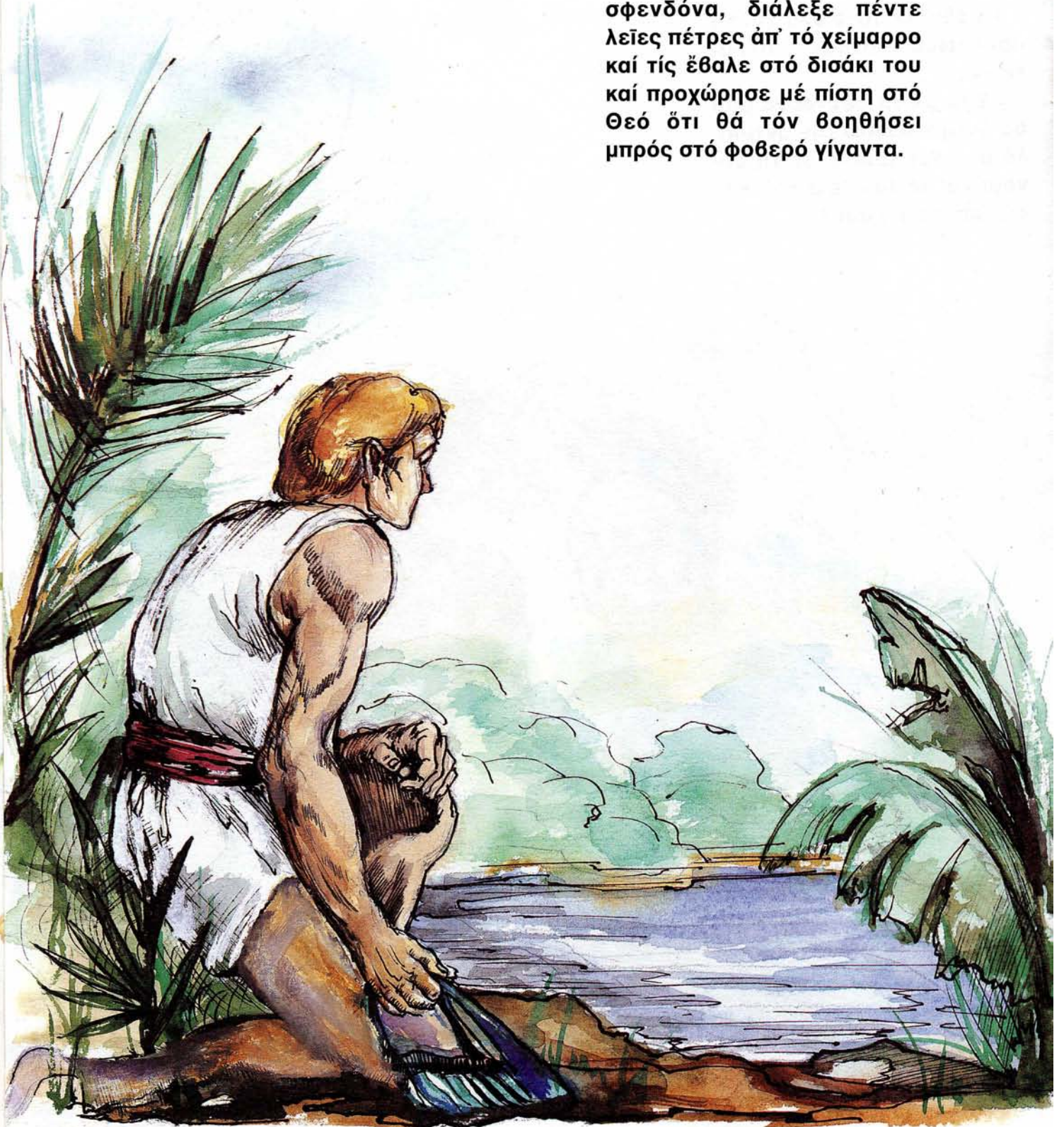
«Δέν μπορῶ νά τά σηκῶσω
ὄλ' αὐτά» εἶπε ὁ Δαβίδ.

Τά ἔβγαλε τότε ὅλα καί τά
παρέδωσε στούς στρα-
τιῶτες.

«Ἐγώ μέ τή σφενδόνα μου
θά ἀντιμετωπίσω τόν ἀντίπα-
λό μου καί κυρίως μέ τή δύ-
ναμι καί τή βοήθεια τοῦ Θε-
οῦ» εἶπε στό Σαούλ.

Πῆρε ἓνα ραβδί καί μιά
σφενδόνα, διάλεξε πέντε
λεῖες πέτρες ἀπ' τό χεῖμαρρο
καί τίς ἔβαλε στό δισάκι του
καί προχώρησε μέ πίστη στό
Θεό ὅτι θά τόν βοηθήσει
μπρός στό φοβερό γίγαντα.

Μόλις είδε ο Φιλισταίος πώς ο Δαβίδ ήταν ένα μικρό παιδί με κόκκινα μαλλιά και ώραϊα μάτια, τόν πλησίασε και του είπε περιφρονητικά:

«Γιά σκυλί μέ πέρασες και ήρθες μέ ραβδί; Τώρα θά δώσω στά κοράκια τίς σάρκες σου νά τίς κατασπαράξουν».

Ὁ Δαβίδ ἀπάντησε:

«Ἐσύ ἔρχεσαι ἐναντίον μου μέ τα τρομερά σου ὄπλα, ἐγώ ὁμως θά σέ πολεμήσω μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, θά ἐξολοθρέψω καί σέ καί τό ἔθνος σου σήμερα καί θά καταλάβετε καί σεῖς καί ὅλη ἡ οἰκουμένη πώς ὑπάρχει Θεός ἀληθινός καί παντοδύναμος στό Ἰσραήλ καί ὅτι κύριος τοῦ πολέμου δέν εἶσαι ἐσύ παρά ὁ Θεός καί δέν σώζει τό δόρυ καί τό σπαθί σου ἀλλά ἡ προστασία καί ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ μας.

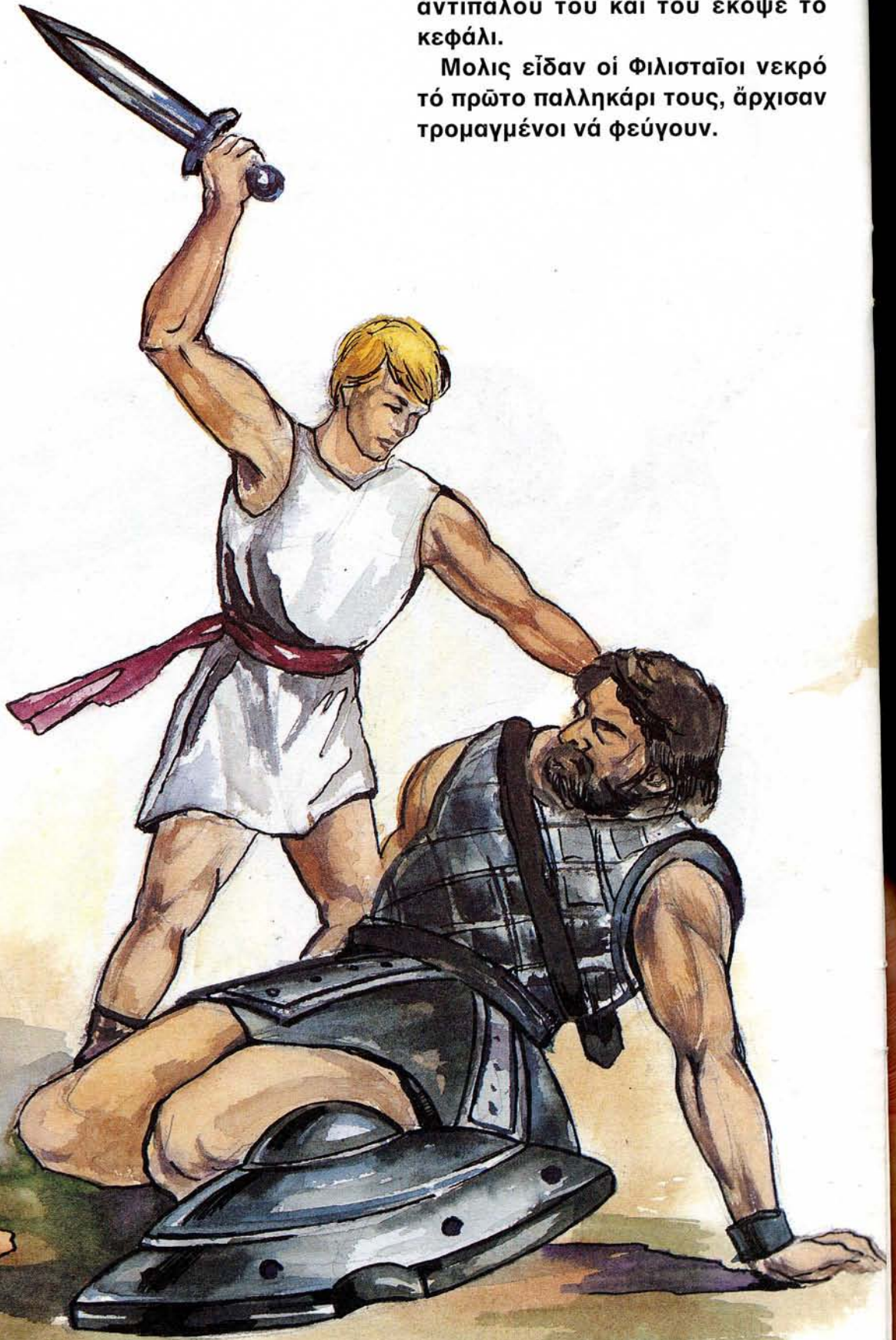

Τότε, ο Φιλισταίος
ἄρχισε νά πλησιάζει.

Ὁ Δαβὶδ δὲν εἶχε σπαθί. Ἐτρεξε τότε, ἄρπαξε τὸ σπαθὶ τοῦ νεκροῦ ἀντιπάλου του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Μολὶς εἶδαν οἱ Φιλισταῖοι νεκρὸ τὸ πρῶτο παλληκάρι τους, ἄρχισαν τρομαγμένοι νὰ φεύγουν.

Οί Ἰσραηλίτες τότε μέ ἀλαγμούς
ἄρχισαν νά τούς καταδιώκουν. Ὑστε-
ρα ἄρπαξαν ὅ,τι βρῆκαν στό στρατό-
πεδο τῶν Φιλισταίων.

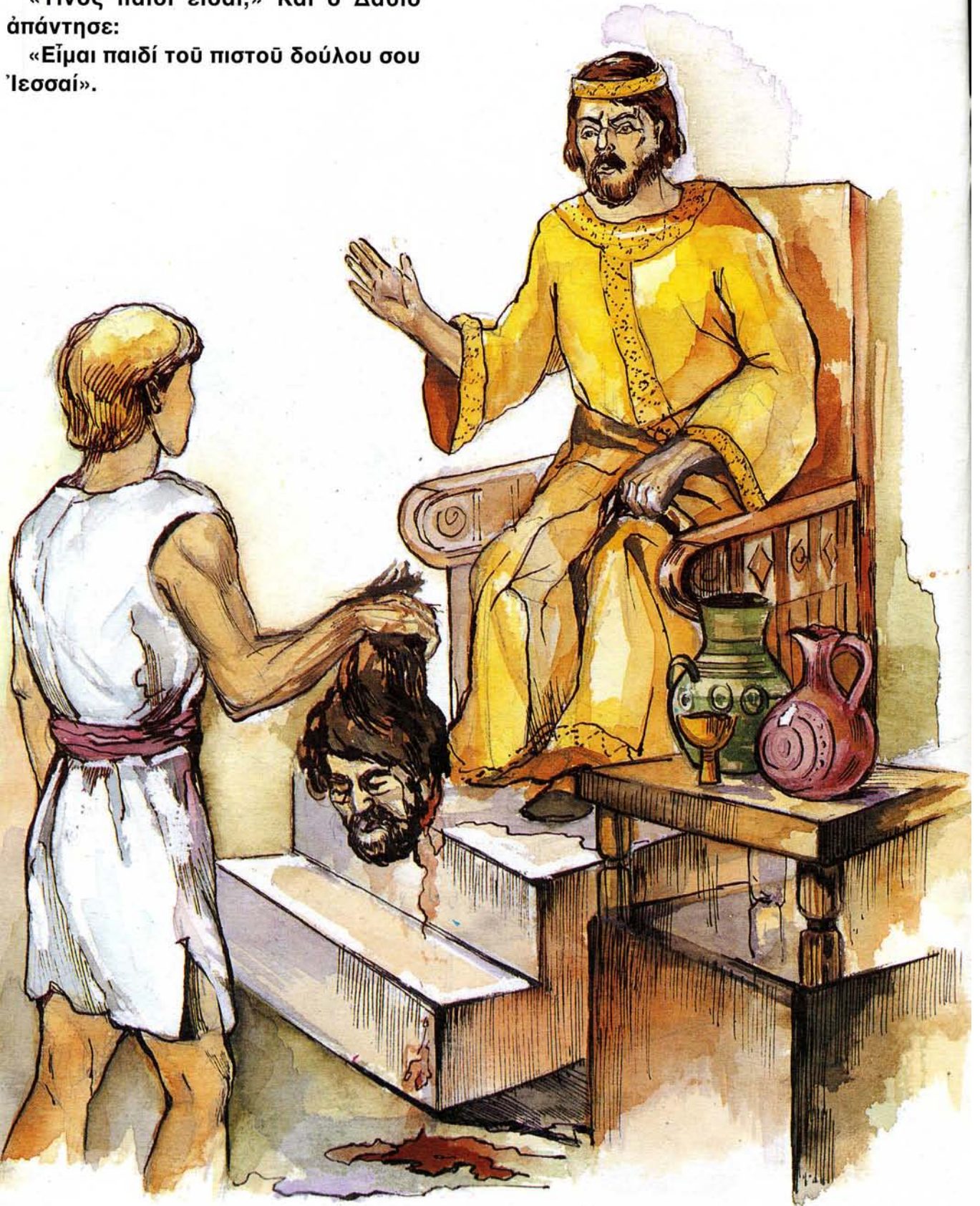

Ὁ Δαβίδ, μέ τό κεφάλι τοῦ Γολιάθ
στά χέρια, ἦρθε στήν Ἱερουσαλήμ.

Ὁ Ἀβεννήρ, ὁ ἀρχηγός τῶν στρα-
τευμάτων, τόν ὡδήγησε μπροστά στό
Σαούλ καί αὐτός τόν ρώτησε:

«Τίνος παιδί εἶσαι;» Καί ὁ Δαβίδ
ἀπάντησε:

«Εἶμαι παιδί τοῦ πιστοῦ δούλου σου
Ἱεσσαί».

“Όλος ο λαός συζητούσε γιά τόν Δαβίδ καί γιά τά κατορθώματά του. Πολλές φορές ο λαός τόν χειροκροτούσε μέσ στους δρόμους. Η Άγία Γραφή αναφέρει τό εξής γεγονός:

“Όταν ο Σαούλ καί ο Δαβίδ επέστρεφαν νικητές από τή μάχη μέ τούς Φιλισταίους, οί γυναίκες έβγαιναν έξω γιά νά τούς προύπαντήσουν μέ χορούς καί τραγούδια, κατά τή συνήθεια τής έποχής, καί χαρούμενες φώναζαν:

«Ο Σαούλ σκότωσε χιλιάδες καί ο Δαβίδ νίκησε μυριάδες.».

Ἐπίλογος

Ἐάν ἔχεις πίστη στό Θεό ἀκλόνητη καί θερμή καί στηρίζεσαι περισσότερο στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ παρά στόν ἑαυτό σου, στά ὄπλα σου ἢ στούς συμμάχους σου, τότε θά εἶσαι πάντα ἐσύ ὁ νικητής στίς μάχες τῆς ζωῆς πού θά δίνεις.